

500 178 u W B P Opole 86 TEWA

UROCZYSTE NIESZPORY

I. PSALM 109

Rzekł Pan do Pana mego łaskawym * Swym głosem:
Siażdź mi przy boku prawym, * Aż Twoje wszystkie zuch-
wałe wrogi * Dam za podnózek pod Twoje nogi.

Berło Twej mocy wydam z Syjonu, * Świat cały padnie
u Twego tronu, * A Ty używać będziesz praw swoich, *
Wśród nieprzyjaciół panując Twoich.

Skoro rozpocznieś swe panowanie, * Przy Tobie lud
Twój w jasności stanie; * Nim jeszcze zorzy świecić ka-
załem, * Ciebie z wnętrzości moich wydałem.

Pan to poprzysiął, Jego zaś mowa * Danego nigdy
nie cofnie słowa: * Ty jesteś kapłan do końca wieka *
Według obrządku Melchizedeka.

Przy Twej prawicy Pan jest nad pany, * W dzień
gniewu swego zetrze tyrany. * Sąd swój rozciągnie po
całym świecie * I nieposłuszne narody zgniecie.

Pyszną na ziemi głowę poniży, * Która Mu Jego
chwale ubliży; * Z mętnej po drodze pić będzie rzeki, *
Dlatego głowę wzniesie na wieki.

Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu, * Ojcu,
Synowi, Duchowi Świętemu, * Jak na początku i zawsze
i ninie, * Niech Imię Pańskie na wiek wieków słyń.

II. PSALM 110

Całym Cię sercem chwalić będę, Panie, * Gdzie rada
mędrców, gdzie cały zbór stanie; * Wielkość niezmierna
dzieł Boga Jakuba, * Którymi władnie, jak Mu się podoba.

Co pocnie, wszystko pełne jest zachości, * Pełen
umiłbień wiek sprawiedliwości; * Jego nie przetrwa
żaden, a na ziemi * Wiecznie pamiętny będzie cudu swymi.

Pan dobrotliwy, Pan to miłosierny, * Karmi i hojnie
bogaci lud wierny; * Stateczny w słowie, co raz posta-
nowił, * Wiecznymi czasy tego nie odmówił.

Moc swą okazał, gdy wygnał pogan, * A ten kraj
synóm Izraela dań; * Sprawy rąk Jego prawdą miar-
kowane, * A zaś słuszością prawa prostowane.

Te się na wieki żadnych lat nie boją, * Bo na służności i na prawdzie stoją; * Pan służy swoje z niewoli wybrał * I dla nich wieczny testament zostawił.

Imię ma straszne i pełne świętości, * A bojaźń Boga początkiem mądrości; * Ci, co z niej biorą wzór życia na ziemi, * Będą od wszystkich wiecznie chwalonymi.

Chwała bądź Bogu itd.

III. PSALM 111

Szczęśliwy i nie zna kaźni, * Kto w Pańskiej żyje bojaźni; * Najmilsza jemu jest droga: * Iść według przykazań Boga.

Krew Jego zacna na ziemi, * Porówna zawdy z moznymi; * Ród się cnotliwych rozpleni * I będą błogosławieni.

Dom jego będzie obfity * W zbiory i trwałe zaszczyty, * A cześć pocziwego czeka * Pójdzie od wieka do wieka.

Niechaj noc zaćmi mgły swymi, * Światło jest nad cnotliwymi; * Zawsze im Pan jest życzliwy; * Litosny i sprawiedliwy.

Człek miły, pełen wesela, * Gdy drugim swego udziela; * W słowie się swoim tak rządzi, * Że, co wyrzecz, nie zbłądzi.

Ludzka pamięć jego sprawę * Uwieczni: „Był to mąż prawy”, * I zły go język nie trwoży, * Bezpieczeń w nadziei Bożej.

Stateczność jego cnej duszy * Żadną się rzeczą nie wzruszy; * Wydoła złej chwili snadnie, * Aż nieprzyjacieli upadnie.

Rozsyłał swoje szczodroty * Na wdowy, biedne sieroty; * Przeto uczynnością słynie * I chwała Jego nie zginie.

Ży na to patrząc, boleje, * Zgrzyta, z zazdrości sinieje! * Taki, co w głowie uradzi, * Do skutku nie doprowadzi.

Ojcu razem i Synowi, * Świętemu także Duchowi, * Jak była, tak niechaj wszędzie * Wieczna chwała zawsze będzie.

IV. PSALM 112

Chwalcie, o dziatki, najwyższego Pana, * Niech Mu jednemu cześć będzie śpiewana! * Niech Imię Pańskie przebłogosławione * Po wszystkie wieki będzie uwielbione.

Gdzie wschodzi słońce i kędy zapada, * Niechaj świat Boską chwałę opowiada; * Pan ma narody wszystkie pod nogami, * Jego się chwała wznosi nad gwiazdami.

Kto się wzdry z Panem tym porówna, który * Wysoko siedząc, z swej niebieskiej góry * I co na niebie i co jest na ziemi, * Oczy ma widzi nieuchronionymi.

On ubogiego z nędzy wyprowadzi * I z księżętami na ławie posadzi; * On niesie radość dla niepełnej matki, * Miłe w jej domu rozmnażając dziatki.

Chwała bądź Bogu itd.

V. PSALM 116

Boga naszego chwalcie wszystkie ziemie, * Daj Mu cześć winną całej ludzkiej plemi, * Bo litość Jego nad nami stwierdzona, * A prawda Pańska wiecznie uiszczona.

Chwała bądź Bogu itd.

W MIEJSCE HYMNU:

Ojciec ze niebios Boże, Panie, * Tu na ziemię ześlij nam Swoje święte zmiłowanie, * Tu na ziemię ześlij nam.

Boże wielki my w pokorze * Do Twych stóp garniemy się, * Wola Twoja wszystko może, * Ześlij nam więc łaski Swe.

MAGNIFICAT

Wielbimy duszo moja Pana, * Któraś od Niego wybrana. * I weseli się w Bogu swoim, * Co jest zbawicielem moim.

Wejrzał On ze swej stolicy * Na pokorę służebnicy * I po wszystkie wieki czczoną * Chce ją mieć błogosławioną.

Moc najwyższa mię wślawiła, * Kiedy dla mnie uczyniła * Cuda nigdy niepojęte, * Której Imię zawsze święte.

A litość od pokolenia * Do pokoleń i zbawienia * Tych, co się Boga lękają * I Panem Go swym uznają.

Wszemmocny Pan nieśmiertelną, * Moc okazał swoją dzielną, * Gdy myśli pysznych rozprószył * I dumne serca, pokruszył.

Bohaterów dumnomeżnych, * Gdy strącił z tronów potężnych, * A pokornych wyprowadził * I na tronach ich osadził.

Gdy ubogich bogactwami * Dom napelnił i skarbami, * A pogardził bogatymi * I zrównał ich z ubogimi.

Sługę swego, kiedy w stałą * Wziął opiekę swą wspaniałą, * Izraela, miłosierny * Bóg w przymierzach swoich wierny.

Które z naszymi przodkami, * Abrahama potomkami, * Uczynił i zawarł stałe * I na wieki wiecznie trwałe.

Chwała Ojcu i Synowi, * Świętemu także Duchowi, Niech będzie wszędzie stateczna * Teraz i na wieki wieczna. Amen.

SALVE REGINA:

Witaj, Królowo, Matko litości! * Nasza nadziejo, życia słodkości! * Witaj Maryjo, Matko jedyna! * Matko nas ludzi: Salve Regina!

Nędzne my dzieci Ewy wołamy, * Do Ciebie, Matko, z płaczem wzdychamy: * Niech nas wspomaga Twoja przyczyna * Na tym padole: Salve Regina!

O Pośredniczko, rzuć Swe wejrzenie * Łaskawe na nas, przyjmij westchnienie: * Pokaż nam, Matko, Twojego Syna * W górnej krainie: Salve Regina!

B ł o g o s ł a w i e ń s t w o

Za zezwoleniem Władzy Duchownej
V. I. — 270/48